

KARTA EWIDENCYJNA ZABYTKU NIERUCHOMEGO NIEWPISANEGO DO REJESTRU ZABYTKÓW

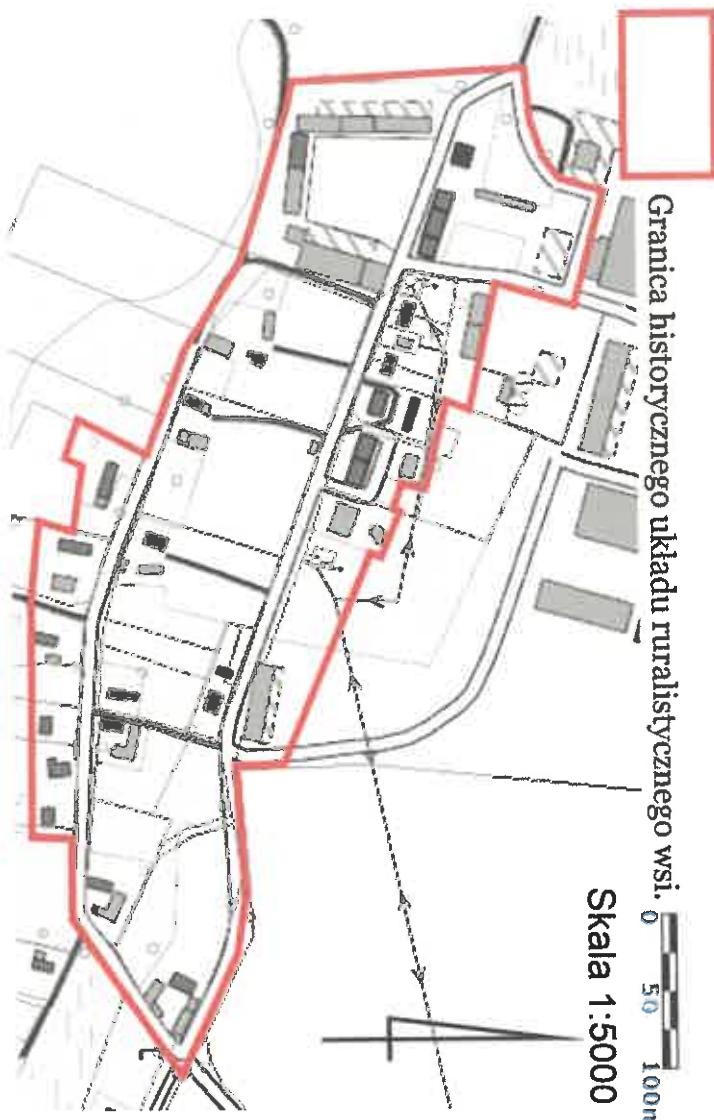
3. Miejscowość

BIECZ MAŁY

1. Nazwa
2. Czas powstania
- ok. 1300, 1845, 1945

Historyczny układ ruralistyczny wsi

9. Materiały graficzne

4. Adres (ulica, nr posesji)

5. Przynależność administracyjna
Województwo DOLNOŚLĄSKIE
Powiat GÓROWSKI
Gmina WĄSOSZ

6. Współrzędne geograficzne

51°34'42"N 16°39'13"E

7. Użytkowanie obecne
mieszkalne
rolnicze

8. Stan zachowania
4

Poprzednie nazwy miejscowości: Belischowo (ok. 1300, 1490), Klein Beltsch (1787, 1845).

Historia wsi i dóbr: Miejscowość o rodowodzie średniowiecznym wymieniona w wykazie wsi czynszowych biskupstwa wrocławskiego (XIV). W 2 poł. XVIII w. na terenie miejscowości odnotowano folwark pański, dom gminny, wiatrak i 142 mieszkańców. Ponadto 11 zagrodników, 4 wolnych (od pańszczyzny), 3 chalupników i 2 rzemieślników. Około 1845 r. Belcz Mały posiadał folwark pański, szkołę ewangelicką, wiatrak, 19 domów i 177 mieszkańców. Wieś rozwijała się w oparciu o gospodarkę rolno - hodowlaną oraz w niewielkim stopniu rzemiosło i handel. W 2 poł. XVIII w. właścicielem dóbr był radca Fischer, kolejnymi posiadaczami majątku byli: rodzina von Rieben z Czeladzi (1873), Friedrich von Ravenstein z Górk (1886 - 1894), von Schweinichen (1898) oraz Heinrich hrabia Finck von Finkenstein, major Friedrich von Mauwe zw. von Schmidt (1902). Ostatnią właścicielką Belcza Małego była Ruth von Waldow z domu Mauve, zwana von Schmidt (1937). Obecny zespół folwarczny ukształtowany został w 2 poł. XIX i w 1 poł. XX w., założenie składało się z części reprezentacyjnej i gospodarczej. W tym czasie prowadzono tu uprawę buraka cukrowego. Miejscowość o układzie ulicówki rozwinała się przy odgałęzieniu drogi Wąsosz - Sądowel, zespół dworsko - folwarczny usytuowany jest na zachodnim krańcu wsi. Wieś położona bezpośrednio nad Baryczą, na zachód od Wąsosza. Zabudowania miejscowości oddalone są od drogi głównej prowadzącej do Wąsosza, ok. 500 m. Dominantę w krajobrazie wsi stanowią zabudowania dużego folwarku ze spichlerzem.

Bibliografia:

- Adressbuch des Grundbesitzes in der Provinz Schlesien, Berlin 1937
- Bufl S., Eisenbahnen in Schlesien, Eggelham 1989
- Knie J., Alphabetisch-statistisch-topographische Übersicht der Dorfer, Flecken, Städte und anderen Orte der königliche Preussische Provinz Schlesien, Breslau 1845
- Kwartalnik Górowski 1/2003, red. Z. Hanulak, Góra 2003
- Regesty Śląskie, red. W. Korta, t. 1 (1343-1348), Wrocław 1975 ; t. 2 (1349-1354), Wrocław 1983; t. 3 (1355-1357), Wrocław 1990; t. 4 (1358-1359), Wrocław (bez daty wydania); t. 5 (1360), Wrocław 1992
- Słownik etymologiczny miast i gmin PRL, Wrocław 1984
- Studium uwierunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Wąsosz, Wąsosz 2000
- Zimmermann F. A., Beytrage zur Beschreibung von Schlesien, Bd 1-13, 1786

Materiały kartograficzne:

- Messtischblatt, pomiar 1887 r., nowelizacja 1929 r., wydanie 1937-1940 r.

Istniejące zagrożenia: Degradaacja układu ruralistycznego związana z współczesną zabudową różnego typu, dogęszczanie i wprowadzanie nowej zabudowy na terenach historycznie niezabudowanych, rozbiorki i przebudowy budynków historycznych oraz ich modernizacja z wykorzystaniem współczesnych, niezgodnych z lokalną tradycją materiałów budowlanych.

Postulaty konserwatorskie: Utrzymanie układu wsi, zachowanie skali zabudowy, jej historycznego rozplanowania, tradycyjnych brył, formy, użytych materiałów i artykulacji elewacji, ochrona zabudowy dawnego zespołu dworsko-folwarcznego.

czerwiec 2023
Justyna Kość